

9 Οκτωβρίου 2016

Η ανάσταση του γιου της χήρας στη Ναΐν

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Τα χρόνια που ο Ιησούς ήταν στη

γη και μαζί με τους μαθητές του γύριζε όλες τις περιοχές της Παλαιστίνης διδάσκοντας και θαυματουργώντας, έφθασε σε μια πόλη που ονομαζόταν Ναΐν. Η πόλη αυτή βρίσκεται στην περιοχή της Γαλιλαίας, σχετικά κοντά στη λίμνη της Γενησαρέτ, που τη γνωρίζουμε και ως Τιβεριάδα. Ήταν μια περιοχή που ο Κύριος

μας τη γνώριζε καλά, μια κι εκεί κοντά είχε μεγαλώσει, στη Ναζαρέτ - γι' αυτό αποκαλούνταν και «Γαλιλαίος». Η πόλη αυτή ήταν και είναι μικρή, στους πρόποδες του Θαβώρ -του βουνού όπου έγινε η Μεταμόρφωση του Κυρίου. *(κλικ στον χάρτη για να τον δεις μεγαλύτερο)*

Τα χρόνια εκείνα ακόμα και οι μικρές πόλεις είχαν τείχη, για τον φόβο των επιδρομών από ληστές και άλλους ενθουούς. Οι κάτοικοί τους μπαινόβγαιναν για

ημέρας από πύλες που υπήρχαν
ει και σήμερα στις περισσότερες
νταν έξω από τα τείχη.

Καθώς λοιπόν ο Ιησούς, οι

μαθητές του και ένα μεγάλο πλήθος που Τον ακολουθούσε πλησίαζε την πόλη και κατευθυνόταν προς την πύλη που οδηγούσε στο εσωτερικό της, φάνηκε να βγαίνει μία πομπή. Όλοι διέκριναν αμέσως ότι επρόκειτο για κηδεία. Η πληροφορία έφθασε αμέσως στον Κύριο και τους μαθητές του: ο νεκρός που μεταφερόταν πάνω στο φορείο, ήταν ένα νεαρό άτομο, ο γιος μιας χήρας γυναίκας. Καταλαβαίνουμε τον πόνο της· είχε χάσει τον άνδρα της και τώρα συνόδευε και το παιδί της στην τελευταία του κατοικία. Τον πόνο της και τη δυστυχία της τον συμμερίζονταν και πολλοί συμπολίτες της, που ακολουθούσαν την κηδεία και της συμπαραστέκονταν.

Όλη αυτή τη σκηνή την είδε βέβαια ο Ιησούς και λυπήθηκε. Σπλαχνίσθηκε τη δυστυχισμένη γυναίκα, την πλησίασε και της είπε κάτι που οπωσδήποτε θα ακούστηκε πολύ παράξενο σ' όλους όσοι το άκουσαν: «Μην κλαις». Κι αμέσως πλησίασε το νεκρό παιδί και το ακούμπησε απαλά. Μ' αυτή την κίνηση, αυτοί που μετέφεραν το φορείο σταμάτησαν. Και τότε ο Κύριος της ζωής και του θανάτου λέει: «Νεαρέ, σου λέω να σηκωθείς!».

Και το θαύμα γίνεται! Το νεκρό παιδί ανακάθισε στο φορείο· και για να βεβαιώσει κι αυτούς που δεν πίστευαν στα μάτια τους, που δεν κατάφερναν να πιστέψουν αμέσως ότι αυτός που προοριζόταν για ταφή ήταν μπροστά τους ζωντανός, άρχισε να μιλάει. Όλους τους έπιασε φόβος· αυτό που είδαν ξεπερνούσε και τη φαντασία. Κι όμως ήταν πραγματικότητα. Μέσα σ' αυτά τα συναισθήματα ο Κύριος ολοκληρώνει το θαύμα· πιάνει το παιδί και το δίνει στη μητέρα του. Τότε πια όλοι άρχισαν να δοξάζουν τον Θεό και να αναγνωρίζουν ότι ο Θεός επισκέφθηκε τον λαό στέλνοντάς του τον Κύριο.

Το θαύμα αυτό, που περιγράφει μόνο ο ευαγγελιστής Λουκάς, μας στέλνει το μήνυμα ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Κύριος των πάντων. Γιατί, τι είναι πιο σίγουρο από τη ζωή και τον θάνατο; Αλλά εμείς πιστεύουμε στα λόγια του Κυρίου: « Όποιος πιστεύει σε μένα, κι αν ακόμα πεθάνει (σωματικά) θα ζήσει. Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα δε θα πεθάνει ποτέ».

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια " Ο Απόστολος Παύλος "

